

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 752. Zachariae Pap. Annus 11. Const. Copr. Imp. Annus 12.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

dicibus alimentorum sumptus, qua & elemosina vsq; noni appellatione de vobis Patriarchis a paracellariis pauperibus & peregrinis qui ad beatum Petrum morantur, deportari: cuius, et regni, necnon & omnibus inopibus & infirmis per vniuersas regiones istius Romane Vrbs constituta.

VII.

Huius temporibus contigit subido regnum tituli beati Christi Martyris Eusebii cadere: qui sanctissimus vir cum tota sua decemque virtute prudentia, elaborans sicut antiquitus fuit, suum quod ceciderat, reparavit, atq; optimè restant aut. Hic precipuus Pater multa loca sanctorum in meliorem statum perduxit, & vestes optimas super altaria carundem Dei Ecclesiarum fecit.

Hic dilexit clerum suum valde, atq; presbyteria eis auxit in duplo, & amplius tribuit, omnes vitioe pater & bonus pastor amplectens, & vilites fovens; & penitus quemquam minime tribulari permittens. Huius itaq; temporibus in magna fecerunt & letitia populo a Deo illi commissus degen vitam vixit.

Hic beatissimus Papa sui prudentissimo studio, quos beata recordatio Gregorius Papa fecit, quatuor dialogorum libros de Latino in Graecum translulit eloquium; & plures qui Latini quorant Ectionem, per eorum illuminante lectionem historiam, testatur idipsum Photius tono secundo sua Bibliotheca.

VIII.

Ad postremum illud non ignorandum, concessum fuisse ab eodem Zacharia Romano Pontifice Pipino Regi Francorum nominationem, quam vocant, sine postulationem Episcoporum pro Ecclesijs vacantibus in Regno suo: vt intelligas, cum legis, à Regibus Ecclesijs esse datos Episcopos, totum id factum non iure proprio (quod nullum penitus in rebus Ecclesiasticis Reges habent) sed concessione Apostolicae Sedis, vnde erubescant mentientes Politici Nouatores, cum Ecclesias subijctione Regibus. Extat de his epistola Lupi Abbatis Ferrariensis ad Amulium Archiepiscopum Lugdunensem ex parte Guinonis Episcopi, & Gerardi comitis, in qua ista leguntur:

Præcipit itaque Rex Francorum, vt em vobis sermone dixerimus se fideliter tenere, quod Rex Regum, idemq; sacerdos sacerdotum, qui solus potuit Ecclesiam regere quam redemit, postquam humanitatem suam in oculum exiecit, semper cum sui futurum diuinitate potestatem suam ad eandem gubernandam Ecclesiam in faceret diuinitate & Reges, vt quod sancti docerent Pontifices, & ipsi implerent, & implere facerent deuotionem Reges. Quamobrem se cupere debuit sanctitati vestra suspendere reuerentiam sicut ei, que non sicut dominatus cultum impere velle seruare, atq; vniuersum postulare, vt cum eo tale studium concordia inerat, vt viciumq; Ecclesiasticae vilitatis in portione Regis diuinitatis subcellata vestra auctoritate dispositione in re tunc a capite consuleret vniuersitate vestri consensus continuis adiunctis.

IX.

Et ne vos longè ambagibus diuinitatis fatigemus: recedens incommodum Augustinidensis Ecclesie, & prolixè perturbata seruit e ut potatem, vt si à largiente, vestrâq; promotione talem ei præstet, qui vniuersum illud & spiritaliter & facultatè fruenti sarceve sufficit. Est autem quem benigentiati vestra plurimum commendat propinquus eius Bernus, ab atate memoria gloriosa Imperatoris Ludouici tenet & educatus, & claris ornatu honoribus, quem & ipse hoc suo tempore multis experimentis inuenit idoneum, & optulante gratia Dei tanto negotio credit aptissimum. In hoc probat ipsorum eius consilio, totum acquiescit consensus.

Idq; vestra prudentia dominus noster nobis insit suggerere, non esse nouitium, aut temerarium, quod ex palatio, honorabilissimum maxime Ecclesie precor at dicitur. Nam Pipino, à quo per maximum Carolum, & religiosissimum Ludouicum Imperatorem duxit Rex noster originem, exposita necessitate beatus Zacharia Romano Papa in Synodo, cui Martyr Bonifacius interfuit, eum accepto consensus, vt acerbis at vestrâ indifferetia sibi pro a vniuersum illud decedens Episcopi moderetur: ne forte simplicitate Pontificis post contingere quod in hac Ednorâ vrbe, cum nos nunciatu exerceret, euenit. Proinde supplicet, vt honorem à Papa Romano maioribus eius & Regibus & Imperatoribus concessum, & à Lugdunensi Ecclesia Metropolitana, cui auctore Deo præsidet, nunquam hactenus vstramatum, à vobis nullâ vestra inuiriâ consequatur. Quod si in hac parte scriptum non fuerit, saltim nos, vt in Regno eius vestrum munusculum debitam semper venerationem ob-

tineat, hac Lugdunensi Archiepiscopo ex parte Regum dicitur illa in dicta à Lupo episcopo scripta. Denim de eodem Zacharia hac Anatolius:

Hic fecit ordinationes tres, per missam Martii, etiam presbyteros triginta, diaconos quinque, Episcopos per diuersa loca ad gentes quosque: qui scriptum est ad beatum Petrum Apostolum illud Martyr, indictione anni. hac, ipse, qui & iudicabit ab eternis sedem vacante dies duodecim.

Secd antequam ad succellorin creationem decesserent, prætermissa nonnulla de his que passa est Roma liberioris Africanis, & quomodo liberata per Noridore peregrinos, qui & meritorem virtutis ergo donari sunt ab eodem Pontifice Zacharia venerando corpore. Quod in martyris, hic deferebamur ex veteri auctore Mercho monacho Tegetense, qui veridicus eodem argumento Quodam scriptis, nuper in lucem edito à Canisio, memorat vniuersum iustis Marti Velleri Augustiani, qui & latere videtur, totum vendicavit in lucem auctorem:

Miserandi in ala semper cupientes, Operandi mala causa capiant hic, in aerno iustis male esse. Ita istos bona semper cupientes operantur Operandi bona causa conuincunt, Quibus illi bonis actus imulatur, Et quid quid cupit aut gemunt, Et in animo suo ludo de in exte metantur, Eadem fors deat alio: procectio;

Vbi Romam peregrino venientes, Adire ipsi autem ipece, Eritandum cunctis ad omnia verborum, Damilus nam neque tempus regni, Sed & vrbis loca vbi sine clade Romanæ facta & pylon tenora

Tulit hostia trualitum meretrices latide, Spolyt iam qd anas aquos repetebat, qua clausa ate multa teget vrbis, Hi præadam sumi omnem coeuerat, Reducere dnuq; socij conuincunt tegete;

Latia tunc pater vrbis Zachariae, Vice Petri vrbis vrbis omni, Recit autem super hac re fissa scripta, Data a quondam tibi Præful Dofici te marty.

Et nestr am quoque strumati rationem, Nisi nomen proceram nil rauorum, Bicenter rem quoq; totam manserant, Spoliatam vrbem peregrino tegete;

Legentes Latij de patris tunc, Ad eisdem super andis imulatur, Sociata, dice digne caritate, Ates Cai belicæ, era deora pobilitate;

Nec era qui super hostes it est nre, Patu senserit, dux animo, Tymidus susmoa Primi p dno sic, Hebesallu, vt adofus tunc incenda catru.

Peregrino venientes loca sancta, Adierunt præce Papæ conuincere, Humilis eam panonimus recidere, Bene dicit cupientes ab eodem patre iuaua.

Præiostu sibi donis placuerunt, Quod ab illo cupit aut retulerunt, Et id omni studio seruatur, Petierunt sacra quoq; gora dno merentur.

Migiu instam sibi dandum dicit ille, Queritur quid rego sit populata, Nec ab vrbis præcul abste domata, Feru hostis, vbi tunc Deu ad se properant;

Proceres referunt generosi, Memori auter, vt tunc hoc veral dnoq; Nuntii autem redidit, quo late deici, Inimicos totos abste venientes nihil dnoq;

Stupet heros cito redidit rationem, Quod in meris dno tunc tunc areat, Et inere gen. faret, legi vget tegete, Vide: alta p obitatu mitalumpar & beate.

Hominis quos archilla referent,
 Metuendo facibus venerendum,
 Habitudo graui quibus stabilis,
 Vigor & iocis satiu acru dat Vlysseni sapientem.
 Regat ipse preta blanda Pater isdem,
 Ad honorem Deit atq; dare dextram,
 Ob amorem quoque Petri specialem
 Super hostes aliq;od ferre iunamen sibi tandem.
 Nec eni quidquid ob hanc rem velissent
 Festi & quamlibet Apostolum retinendum,
 Sibi post hac nihil vnquam quid agendum,
 Ab ea sede petissent iure negandum.
 Niliter hinc proceres tunc abierant,
 Et ad Vrbis regionuq; potentem
 Patria consilium rite tuenda
 Tribuerant peregrini patrioq; pausactiu.
 Sedq; Testonici conglomerau
 Cantantur proceres, agmina primi
 Aquilas Ramuleas Norici enstis.
 Regis, ac ducit in omnes penetratoriu hostes.
 Quod & olim fierat Inim ingenit,
 Neque primu subigendu mortuam hinc
 Populu obuia Rama sibi bella
 Nec adeptu dubitans exoptare simul orbem.

Do fuga & cade hostium, ac reditu triumphantium.

Dissipare graues ipsiq; hostes, vbi naues
 Applicuere sua.
 Quos peregrina cohoris insediando bene concere
 Atque absque mora.
 Opposita animo cohoris decernitur armis
 Margine iustore.
 Lulheria mortu facit congresio fortis
 Barbaria misera.
 Quocertans mala rapta tenere perit lanata
 Vulnibus chalybe.
 Tentantem proprie seisse turme patre,
 Ense viam faciunt.
 Atq; cruceo anuro perrumpunt turbine primo
 Ve ferat asies.
 Strenuantur latu turme passim fuerata,
 Nec ipsiq; memores
 Ad naves rapuere fugam sed non potuere
 Tergere uagete viru.
 Belligera alio cursuq; nihil remoratu,
 Quam feriant resogas.
 Inquire rates dilapsos examinantes
 Fluctibus eoz gladii.
 Tugit Mari vndas, tellure marij, triumphat
 Gens mala casa ruit.
 Caderetes redolent, quos mille cadaueta complent,
 Transira tubent sanie,
 Tentantem plenu fenestre cruore carina,
 Corpora truncata natant.
 Purpuroe lectu mutat sua carula Pontus,
 Clara tri optea gerent.
 Hesperu prope cuius a manu ruit vndiq; rilla,
 Fugerat extima pars.
 Sola barcarum nitens cursu vacuatum,
 Spernit opum cumulos,
 Omnesq; pradarum dimittit omni variatum,
 Inratibus posuim.
 Quod Latia terra max victores retulere,
 Cuiq; sum patria.
 Vn peregrinatum distat patet alterutrum,
 Exid vter que fuit.
 Illic mare fert asprale solum dedit hinc boreale,
 Vtriusq; ambo valent.
 Ille freta pugnax, hic in terra magu andax,
 Polli elementa meat.
 Rabus eum impar multum planu nisi faller,
 Seniens seu solidum.

Hoc licet omnipotenti palam prostrauerit hostes,
 Quis sacra diruerant,
 Belliger atoresq; suis digni meliores
 Insuper hu fieri.
 Tunc repat atores (vt erat casu sub eo res)
 Vrbu & Ecclesia.
 Postq; creatores (vt habet se clara modo rei)
 Orbe sua patria.
 Pluribus altorum regionibus Ecclesiarum,
 Quas honor altus habet.

Capitulum.

Virescit Aquila tenentat decu Vrbu herile,
 Qua nactare proci,
 Ciuium cretam pradam pandendo receptam,
 Latina celestri,
 Pontificem conitara ruit plebs conglomerata
 Obuia Principibus.
 Cleui pro etera cecinit cum tropiea,
 Insipiens proceres,
 Debellandorum saluatores populorum,
 Atque Patres patria,
 Quos acies plena circumuifantur amana,
 Nullus abelli numero,
 Dum cuneu totu propè deciderit feru hostiu,
 Nemo sub hu perit
 Militia ducibus non armatu neq; nudus,
 Nemo pedes vel eques.
 Oblit at ciner laudum victoria diues,
 Quae d ab at incalames
 Virescit cum recepta sine clade reditu
 Auspice forte ducum.
 Quae propter latu numer at cum Praefule carum
 Praemia summa viru.
 Iura tenenda Senatui tribuit dominatus
 Omnibus in spolijs.
 Id sibi dum laudat sententia publica mandat,
 Vt pie suscipiant,
 Qui contra a responsu dederunt religiofa,
 Digna probu ducibus,
 Non terrenarum propter lucra diuitiarum,
 Sed neque pro spolijs,
 Sponte domos liquisse suas, peregrina petisse,
 Res hominesq; suas,
 Non dubia veluisse via facile tribuisse
 Deciduas ob opes,
 Cum patria tellure per ampro praedia rure
 Plurima possideant.
 Sed quibus esset bonis sibi perquisisse patronos,
 Quos & adhuc cupiant.
 Heredesq; suatum possant diuitiarum
 Perpetuo fieri.
 Praful vt hac audit, promissu promptior addit
 Munu honorificum.
 Libera tumbaram datur optio grata sacrarum,
 Praeter Apostolicas.
 Tandem secreto Praful iubet ore saceto
 Quos cupiant reserant.
 Hi super infigne passion virtute Quirini
 Sapient audierant, &c.

Cecinit auctor non solum eiusdem Martyris corporis translationem ad Noricos factam, sed etiam multiplicia miracula virtute eiusdem Martyris edita, elegantia quidem, quae tu consulas. Nos ad successorem Zachariae conuertimus oratione, quem sepultum diximus Idibus Martij, & vacasse Sedem diebus duodecim.

Sic igitur die vigesima septima Martij creatus est successior eius Stephanus, de quo ita idem Anastasius Desarcho vtrū beati memoria Zachariae Papa, Stephanum quemdam presbyterum ad ordinem Pontificatus eussu populu sibi elegit, & inire Lateranenſis Patriarchatum iussit, vbi vidus manens, tertio die postquam a suo successore summo, & sedens familiaris causae disponeret, subito dom sederet alienatus obmuit, & sequenti

STEPHANI PAP. II.

Quo pariter tempore, ubi Archiepiscopus Viennensis
Stephanus Papam audiuit creati Romanum Pontificem,
etiam interpellavit ad Pontificem apud Francorum Reges pro
restauranda Viennensi ecclesia, à barbaris Sarraacenis de-
structa, cum idem Pontifex has ad eum literas reddidit.
Stephanus Episcopus seram servatum Dei fratri Droculo Eccle-
siae sanctae Viennensis Archiepiscopo.
Lella litera tua de assidue Viennensi Ecclesia, valde dolui,
scilicet quod eadem per antiqua, sed quod etiam Romano Senatu
pariter charta extitit. Mihi autem pro restauracione eius li-
teris Principum et Imperatorum, ut sicut metropoli a me iure posside-
batur, tibi vana non moneret. De vestra autem scias tibi au-
thoritate veterum servari: nec vniquam privilegij, antiqua ca-
nonica servata, Ecclesiam Viennensem posse vacare. Deu-
timum autem collatam. Data per manum Georgij Notarii & Scri-
bae sanctae sedis Apostolicae VIII. Kalen. Inij. quo autem haec
littera sunt, ignoratur.

IESU CHRISTI
Annus 755.

STEPHANI PAP. III. 2. CONST. COPR. IMP. P.
Annus 755.

SEPTEV. ordine temporis annus Redemptoris se-
ptingentesimus quinquagesimus tertius Indictione fe-
sta, quo Roma ab Aistulpho Longobardorum Rege ob-
sessa dire veratur, & civitates Romanae Ecclesiae ab eo-
dem Rege inuaduntur, cum ipse Stephanus Romanus Pon-
tifices ad haec avertenda studio indefesso laboraret. Quo-
modo autem illa se habuerunt, tibi per singula suo ordi-
ne ingeremus. Quia igitur haec quam fidelissimè profesu-
mus est Anastasius (indeliorem namque ipso habemus neminem)
illa describiturque primum de legatione ab eodem
Stephano Pontifice missa ad Constantium Imperatorem,
quem est hortatus, ut aduersus Longobardos ad defensionem
nostram que supererant Imperij Romani, in Italiam
exercitum mitteret, illa habet:

Tunc profectus sanctissimus vir Stephanus Papa, agnito mali-
quo Rayla comite, misit in regiam urbem suam Massas, & Apostoli-
cae sedis cum Imperiali profectus Massas, Ioane videlicet Silentiari
supplicans Imperialem clientiam, ut iuxta quod est scriptum
Imperatorem, cum exercitu ad inuadendam Italia pariter, modo om-
nibus aduocet. Et de inuadendo filij inuadent Romanam hanc Vr-
bem, vel eandem in Italiam prouinciam liberaret. Inter haec verò
permanens in sua heremice praesentis atrocissimi Longobardorum
haec, ex assiduo se vehementer, & se inuenit vi leo, pessime ai ma-
no Romano dirigere non desinebat, asserens omnes vno gladio in-
pulari, nisi sua, ut praesentibus se subderent diuina. Rursusque
interfectus sanctissimus Pater congregetur uniuerso Romano ce-
leste, et ex parte amare aduocet, in quibus Quae vos filij ca-
lestis, pro nostrorum delictorum mole Domini misericordiam cle-
mentiam, & ipse nosse erit aduocet, liberabit, si prouidentur
non miseris ad se per se perentem manibus. Cuius salutem ad-
monitionibus eum in obediens populus, congregati uniuersimode
omnes, laudibus suis omnipotentem Dominum Deum nostrum
deprecantur.

In vna verò daturum cum multa humilitate, Stephanus prote-
ctus in Litania cum sanctissima imagine Domini Dei & Salvatoris
nostri Iesu Christi, quae Acheropeta, non manus illi a nunquam
sua simul, & cum ea alia quae facta a ministris recipiens, pra-
cipua honoris ipsam sanctam imaginem cum reliquis sacerdotibus
idem sanctissimus Papa gestans, vno pedibus iam ipse quum vi-
deret gladii incidere in Ecclesiam sanctae Dei Genitricis, quae ad
praesens non pariter, posito in omnibus capitibus popularum circi-
um, in maxima qualitate pergeret, miseris cordissimum Dominum
nossem deprecari sunt, aliam, & inuenit, adoranda Crucis Do-
mini Dei nostri pedibus saluati illud, quod nosse iam Rex Longobar-
dorum & Papa. Quod vero id non semel factum sit, sed ca-
pitibus persecutione permanente, eodem sint admonitiones
Pontificis, preces, atque Litanias frequentat, sic idem sub-
iicit Anastasius:

His beatissimus Papa omnes suos factos dotes & clerum in La-

teranensi Patriarchis scilicet egerant, adueniens diuina to-
ta in hunc locum scripturam, & in litione vacare spirituali, ut
efficacis inuenirentur in omni responsio aduersario Ecclesiae
Dei. Nec enim cessabat indefessiter admonendo & confortando
conuictum Dei populum saluati, pie, agere, atque, ab omni praesentate
se se custodire. His beatissimus vir pro salute praesentia, & omnium
Christianorum, aum sabbato die, Litaniam cum omni populo post-
posito neglectis, stetit. tunc quidem sabbato ad sanctam Dei
Genitricem ad praesens, alio verò ad beatum Petrum Apostolum, et
alio ad beatum Paulum Apostolum, hac sunt quae de frequen-
tibus Litanis indicis Anastasius habet.

Quod verò ad legationem ab ipso Pontifice Constani-
tinopolim missam pertinet, eandem inanem redditam
esse, certum est; nam non aduersus Longobardos, sed ad-
uersus Catholicam fidem bellum paratum ab Imperatore
Coproprimo constat. Sed imprimis inquit Theophanes haec
anno decimotertio Imperij Constantij, Anastasius, qui sceleratè
throno Constantinopolitano praesentis mortuus est, corpore simul &
animam miserabili passione, qua dicitur Cordatus, fatigatus non
steterit per se enuoluit, agram exoluit vniuersam pro audacia
scilicet, quam contra Deum, & cetera suum magistrum S. Germanum
exhibuit, haec Theophanes.

Quomodo autem eodem anno sui Imperij decimotertio
collegit scilicet, ex quo aduersus sacrum imaginum
cultum dictum est anathema, sequenti anno dictum fu-
mus, quo is qui est ceptus hoc anno decimotertio Impe-
ratoris annus, desinit decimoquarto Kalendas Iulij. Qua-
dam autem contigerit reditus Legatorum pariter, inferius
dicturi sumus.

At quid interea Stephanus Papa? Cum enim nulla spes
esset, ut Constantinus Imperator iura Imperij que in Italia
reliqua erant, a Longobardis inuicè defenderet, egre
enixus quibus potuit obtinere, ut truculentum barbarum
Longobardorum Regem placaret, missis ad eum saepe
numeribus, sed cum haec omnia inania & irrita redderen-
tur, ad Regem Francorum, ut fecerant praedecessores,
Legatos mittendos esse putauit. sed audiamus patienter
Anastasium haec omnia rudi stylo, sed veraci omnia pro-
sequentem. Satis est enim puram in scutella tequa
ambibere, quam impuram vase aureo propinatam. Vbi
enim de indicis ab eo publicis precibus egit, illa
subiicit:

Itaque dum idem sanctissimus vir iam fatum pessimum Len-
gebat de vno Regem iteratè vultus, inuenerit ab illa tribuens Mun-
nera deprecari pro se, boni sibi Deo comitibus, & perditio ci-
uitatis, scilicet pro vniuerso exercitu Romano, atque vniuerso istius
Italiae praesentis populo, quos diabolus fraude ipse inopis deceperat
at Rex & possidebat. Et dum nihil ab eo has de re obtineret, ex-
tremi praeterea & ab Imperiali potestate nullam esse subueniendi
causam: tunc quoniam inuicem praedecessores eum beatam memo-
ria domini Gregorij, & Gregorij secundae & tertiae, &
domini Zachariae beatissimi Pontificis Caroli excellentissimi
memoriae Principis Francorum duxerunt, praesentis sibi subueniri
propter appropinquam & inuicem, quos & ipsi in hac Romana
praesentia a nefanda Longobardorum gente per se sunt, ita modo
& ipse venerabilis Pater diuinè gratia in se ante, clam per quem-
dam peregrinum suam missa litteras ad Papam Regi Francorum nimis
dolore hinc praesentia mharcenti conscripsit. Adhuc etiam nec ces-
sant dirigens, ut sine hi Romanis Rex Francorum mitteret
Missos, per quos eum ad se accesserit sciret, quinam illi Legati
fuerint, declarat inferius, cum quo statim res tum essent, eum
si peruenissent in Vrhem, ita narrat:

Et dum valde ab eodem Longobardorum Rege timetis &
praesentia ista Romanorum appropinquarent, subito inuenit, per-
uenit scilicet, Missos iam facti Regi Francorum Pipino nomine.
Rud quidem Abbas, per quem tunc in responsis, eorum voluntate
eum & peruenit praesentis sanctissimus Papa adimplere. Et post-
modum alium Missos sanctissimus cum conuocet, ea ipsa annuunt, uni-
sed & quoniam statim res essent, cum uenerunt ad Pipino
missi Legati, Anastasius subiicit, nimirum tunc eos per-
uenisse, cum Verbo obediens uallera esset, & alia simul oppi-
da obtiderent, quando & contigerit reditus Legatorum
eum, qui fuerant missi Constantinopolim, necnon i-
dem Ioannes Silentiarius illud in mandatis habens, ut

FREQVENTES LITANIAE.

MORTVVS ANASTASIVS EPISCOPVS CONSTANTINOPOLITANVS.

VI. TRACAT DE PROFICISCIENDO AD REG. LONGOBARDORVM PHANVS.

VII. LEGATI PIPINARI GSKRO NAM VERBIVNT. * Rodignus LEGATI RITSI CONSTANTINOPOLIM.

